

Τα Μηλάκια

Εκδίδονται από το 10/θ Δημοτικό Σχολείο Μήλου τηλέφωνο 2287021346
Ιούνιος 2015 αριθμός φύλλου 57ο

Επαγγέλματα που χάθηκαν Από τη Β΄ τάξη

Στα πλαίσια του μαθήματος της Γλώσσας ασχοληθήκαμε με επαγγέλματα που υπήρχαν παλιά στην πατρίδα μας και τώρα σπανίζουν ή δεν υπάρχουν πια. Με αφορμή αυτό το θέμα καλέσαμε στην τάξη τον παππού συμμαθητή μας ,τον κύριο Νίκο Μαρκαντώνη, ο οποίος είχε παγοποιείο και μας μίλησε για επάγγελμα του παγοποιού –παγοπώλη.

Μαθητές: Ποια περίοδο είχατε το παγοποιείο και πού;

Κύριος Νίκος: Το παγοποιείο το είχαμε μαζί με τον αδελφό μου από το 1958 έως το 1971, στα Βούρλα στον Αδάμαντα. Όταν ήρθε το ρεύμα στη Μήλο το κλείσαμε, γιατί υπήρχαν πια τα ηλεκτρικά ψυγεία.

Μαθητές: Πώς γινόταν ο πάγος;

Κύριος Νίκος: Πρώτη ύλη ήταν το πόσιμο νερό και η αμμωνία. Το νερό έμπαινε σε μια δεξαμενή, πήγαινε σε ειδικά καλούπια έξω από τα οποία υπήρχαν αγωγοί που διοχέτευαν την αμμωνία σε αέρια μορφή για την τελική ψύξη.

Μαθητές: Πού βρίσκατε το νερό;

Κύριος Νίκος: Το νερό το παίρναμε από ένα γειτονικό πηγάδι και το φέρναμε με σωλήνες.

Μαθητές: Ήταν δύσκολη δουλειά;

Κύριος Νίκος: Η δουλειά ήταν δύσκολη, βαριά και επικίνδυνη.

Μαθητές: Πώς γινόταν η μεταφορά και η πώληση του πάγου;

Κύριος Νίκος: Στον Αδάμαντα και στα πάνω χωριά γινόταν με μια κλειστή καρότσα που την έσερνε ένα άλογο. Την καρότσα οδηγούσε ένα αγόρι δώδεκα ετών. Φορούσε χοντρά γάντια και είχε μια μαχαίρα να τον κόβει. Πουλούσε περίπου πενήντα κολόνες πάγου στα πάνω χωριά, τα σπίτια έπαιρναν μισή κολόνα και τα καφενεία περισσότερο. Το άλογο γνώριζε τα σπίτια και προχωρούσε μόνο του στο επόμενο σπίτι, την ώρα που το αγόρι έδινε τον πάγο στο προηγούμενο. Από το Κλίμα έρχονταν καϊκία και φόρτωναν τον πάγο από ένα μόλο που υπήρχε κοντά στο παγοποιείο. Στα Πολλώνια μετέφερε πάγο ένα τρίκυκλο, που ήταν για τα καφενεία και τα καϊκία. Τη μεγαλύτερη ποσότητα πάγου έπαιρναν ψαροκάικα από την Ύδρα, τις Σπέτσες και τα Βάτικα, περισσότερο από τα Βούρλα και κάποιες φορές φόρτωναν από το Παλιοχώρι ή τον Προβατά.

Μαθητές: Πόσες ώρες δουλεύατε;

Κύριος Νίκος: Το επάγγελμα ήταν εποχιακό από το Μάιο μέχρι τον Οκτώβριο. Αυτή την περίοδο δουλεύαμε από την ώρα που έβγαινε ο ήλιος μέχρι την ώρα που νύχτωνε.

Μαθητές: Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΦΥΤΩΡΙΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ IMERYS Από τη Β τάξη

Την Τετάρτη 13 Μαΐου 2015 επισκεφτήκαμε το Φυτόριο της εταιρείας IMERYS στα Πολλώνια. Εκεί μας υποδέχτηκε ο κύριος Γιώργος Πετράκης, δασολόγος της εταιρείας και υπεύθυνος του Φυτωρίου μαζί με τους συνεργάτες του. Μας μίλησαν για τη δουλειά που γίνεται στο χώρο αυτό και συγκεκριμένα ότι συγκεντρώνουν σπόρους από φυτά που ευδοκιμούν στη Μήλο, τα φυτεύουν και φτιάχνουν φυτόνια από δέντρα, θάμνους και πόες του νησιού μας. Στη συνέχεια την κατάλληλη εποχή τα μεταφυτεύουν σε χώρους παλιών ορυχείων, για να αποκαταστήσουν τη γλωρίδα του τόπου. Επίσης κάναμε βιωματικές δραστηριότητες μέσα από τις οποίες γνωρίσαμε ορισμένα φυτά της πατρίδας μας. Τέλος φυτέψαμε με τη βοήθεια του κύριου Γιώργου και των συνεργατών του τα δικά μας φυτά τα οποία τα πήραμε να τα μεταφυτέψουμε στους κήπους μας. Ήταν όλα πολύ ενδιαφέροντα, ευχαριστούμε τον κ. Πετράκη για την όμορφη εμπειρία και την εταιρεία IMERYS για τη φιλοξενία και τη δωρεάν μεταφορά μας.

Στο σιδηρουργείο

από τη Β΄ τάξη

Την Τετάρτη 28 Απριλίου 2015 επισκεφτήκαμε το σιδηρουργείο στην Τρυπητή, το οποίο ανήκει στην οικογένεια του κύριου Γιώργου Παναγιώτου. Εκεί μας υποδέχθηκε ο κύριος Σπύρος Κεντρωτάς, ο οποίος μας έδωσε χρήσιμες πληροφορίες και «ζωντάνεψε» τα εργαλεία του κύριου Γιώργου ώστε να μυηθούν οι μικροί μας μαθητές στην τέχνη του σιδηρουργού.

Σε ηλικία 12 χρονών, ο κύριος Γιώργος βρέθηκε στο πλευρό ενός ντόπιου σιδηρουργού κι έτσι έμαθε την τέχνη του σιδερά. Μετά από έξι χρόνια, άνοιξε το δικό του σιδηρουργείο στην Τρυπητή της Μήλου, γνωστό ως «γύφτικο» του Πυργιαντή.

Τα βασικά του εργαλεία ήταν το καμίνι, το φουσερό, το αμόνι, διάφορες τοιμπίδες, η βαριά και το σφυρί.

Η πρώτη ύλη που χρησιμοποιούσε ήταν διάφορα μέταλλα, κυρίως σίδηρο.

Για να φτιάξει ένα εργαλείο πρώτα από όλα ο κύριος Γιώργος άναβε το καμίνι, πύρωνε το σίδηρο σε πολύ δυνατή θερμοκρασία και μετά το έπιανε με τη μασιά και το χτυπούσε στο αμόνι με το σφυρί (σφυρηλάτηση). Όταν το σίδηρο έπαιρνε τη μορφή που ήθελε, το «έσβηνε» σε νερό ή άλλα οξέα, ώστε να σκληρύνει. Το τελευταίο στάδιο ήταν αυτό της βαφής.

Ο κύριος Γιώργος έφτιαχνε και επιδιόρθωνε διάφορα γεωργικά και αλιευτικά εργαλεία αλλά και μερικά όπλα.

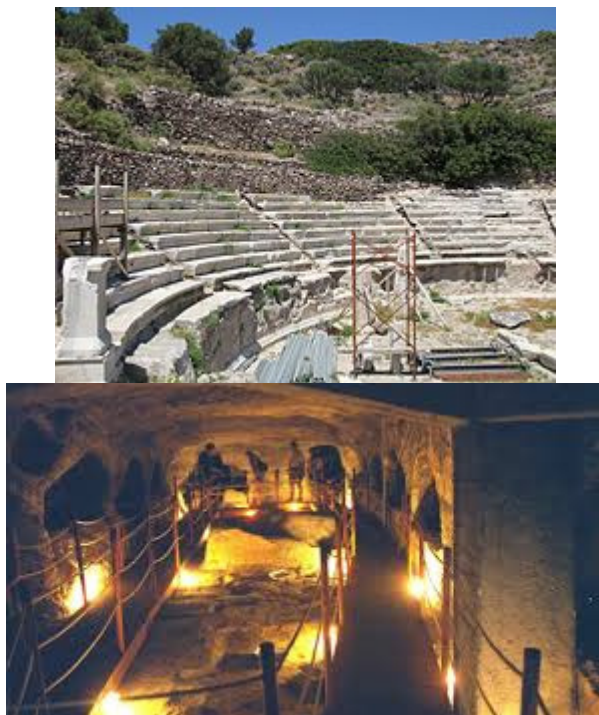
Ήταν δύσκολη δουλειά. Κάποιες φορές είχε κοντά του μερικά παιδιά-βοηθούς. Καθώς την εποχή εκείνη δεν υπήρχε ηλεκτρικό ρεύμα, η δουλειά ξεκινούσε με το πρώτο φως της αυγής και τελείωνε το σούρουπο.

Η δουλειά του έφτανε ακόμη και στα γειτονικά νησιά της Σίφνου και της Κιμώλου.

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον κύριο Σπύρο Κεντρωτά για το «ταξίδι» αυτό και την οικογένεια του κύριου Παναγιώτου, που διατηρούν το χώρο ώστε να *«θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νεότεροι»*.

Ιστορικά -βυζαντινά μνημεία της Μήλου από την Ε ' τάξη

Αρχαίο -ρωμαϊκό Θέατρο

Στα πλαίσια του προγράμματος «Ιστορικά και βυζαντινά μνημεία της Μήλου», επισκεφθήκαμε το αρχαίο θέατρο και τις Κατακόμβες. Το αρχαίο, ρωμαϊκό θέατρο, της Μήλου βρίσκεται στον μεγάλο αρχαιολογικό χώρο ανάμεσα στην Τρυπητή και το Κλίμα. Το αρχαίο θέατρο της Μήλου σώζεται σε αρκετά καλή κατάσταση, διακρίνονται οι περισσότερες από τις μαρμάρινες κερκίδες και η ορχήστρα με πολλά διάσπαρτα αρχιτεκτονικά μέλη από διάφορες περιόδους της ιστορίας του.

Κατακόμβες

Οι Κατακόμβες της Μήλου είναι ένα ξεχωριστό χριστιανικό μνημείο με μεγάλη ιστορική σημασία. Οι Κατακόμβες ήταν νεκροταφείο και τόπος λατρείας στα πρώτα χριστιανικά χρόνια. Τους επόμενους αιώνες χρησίμευσαν ως καταφύγιο.

« Ένα τραπέζιΜήλος »

Ένα τραπέζι ...Μήλος είχε τίτλο το πολιτιστικό πρόγραμμα που εκπονήσαμε και ανεβάσαμε πάνω στη σκηνή τα παιδιά του Γ1.

Μια μουσικοχορευτική παράσταση γεμάτη γεύσεις και μυρωδιές της ευλογημένης μηλείκης γης.

Τραγουδήσαμε, χορέψαμε και υμνήσαμε τα αγαθά που στα χέρια των νοικοκυράδων μετατρέπονται σε πανδαισία εδεσμάτων τα οποία και καταγράψαμε στο βιβλίο μας με τον ομώνυμο τίτλο.

Συνταγές παραδοσιακές, εδέσματα ποικίλης διατροφικής αξίας που μένουν αναλλοίωτα στο χρόνο και συνεχίζουν να τονίζουν την απλότητα, τη λιτότητα και την αυθεντικότητα τούτου του νησιώτικου λαού.

Γευτήκαμε από τα χέρια των μητέρων-νοικοκυράδων – τις πιο γλυκές παραδοσιακές συνταγές στον υπέροχο μπουφέ που μας έστησαν στην αυλή του σχολείου μας.

Γιορτή χαράς, γιορτή κεφιού και κρασιού έτσι για να ανταμώνουμε και να ευχόμαστε από καρδιάς
« Στην υγεία μας βρε παιδιά »

**ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΟΝΕΩΝ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΗΛΟΥ**

Η Γοργόνα και το θαλασσάκι

Παιδική Σκηνή του Γιώργου Φρατζεσκάκη

Ο Σύλλογός μας σας καλεί την Κυριακή 28 Ιουνίου 2015
στις 8.00 στο Συνεδριακό Κέντρο Μήλου στην
παράσταση:

Η Γοργόνα και το θαλασσάκι

Η Παιδική Σκηνή «ΚΙΒΩΤΟΣ» του Γιώργου
Φρατζεσκάκη κλείνει φέτος 20 χρόνια παρουσίας στο
θέατρο για παιδιά!

20 χρόνια δημιουργίας με σημαντικές συνεργασίες στο
ενεργητικό της!

Στην Παιδική Σκηνή «ΚΙΒΩΤΟΣ»
πρωτοπαρουσιάστηκαν έργα από την ελληνική
λογοτεχνία και από τον Ευγένιο Τριβιζά, μέχρι τον
Στρατή Μυριβήλη και τον Όσκαρ Ουάιλντ, αλλά και
μουσικές παραστάσεις, δίνοντας την ευκαιρία στα παιδιά
να γνωρίσουν σπουδαίους συνθέτες, όπως τον Λοΐζο, τον
Κουγιουμτζή και τον Θεοδωράκη.

Τάξη Α΄

Μία από τις δράσεις του σχολείου μας, το μήνα Μάη, ήταν η ζωγραφική παραδοσιακών παιχνιδιών στην αυλή του σχολείου. Την δράση αυτή ανέλαβαν η πρώτη και η δευτέρα τάξη!

Με την πολύτιμη βοήθεια της εθελοντικής ομάδας Μήλου και συγκεκριμένα του Μιχάλη Κυρίτση, της Σοφίας Ψαθά και της Κατερίνας Μωραΐτη, σχεδιάσαμε και ζωγραφίσαμε τέσσερα παιχνίδια: το κουτσό, το παραδοσιακό

κουτσό, το σαλίγκαρο και την τρίλιζα.

Τα παιδιά ήταν πολύ χαρούμενα και ρίχτηκαν κατευθείαν στο παιχνίδι!!!

